

Daniels bok – nummer ett hundre og tjueåtte

Den profetiske betydningen av Kristi dåp og fristelse: Å åpenbare kjennetegnene ved tre verdensmakter

Jeff Pippenger

2024-03-10

Beseglingen begynte den 11. september 2001 da den veldige engelen i Åpenbaringen kapittel atten steg ned. Hans nedstigning ble forbilledlig fremstilt ved nedstigningen av engelen i Åpenbaringen ti den 11. august 1840, og også ved Den Hellige Ånds nedstigning ved Kristi dåp. Kristi dåp peker frem mot senregnets nedstigning da de store bygningene i New York City ble styrtet ned. Kraften fra det høye begynte, og også på den tiden ville kraften nedenfra (den bunnløse avgrunn) bli åpenbart, for Guds Ord svikter aldri.

Da Kristus ble døpt, gikk Han straks ut i ørkenen og fastet i førti dager, hvorefter Han ble fristet av Satan med tre fristelser. Hver av disse tre fristelsene representerer grunnleggende kjennetegn ved hver av de tre maktene som leder verden til Harmageddon. Disse tre fristelsene var stolthet, et kjennetegn ved dragen; appetitt, et kjennetegn ved dyret; og formastelse, et kjennetegn ved den falske profet. Stolthet og selvopphøyelse er representert ved Lucifer i den klassiske beskrivelsen hos Jesaja.

Hvor er du dog falt ned fra himmelen, du Lucifer, morgenrødens sønn! Hvor er du hogd ned til jorden, du som svekket folkene! For du sa i ditt hjerte: Jeg vil stige opp til himmelen, jeg vil opphøye min trone over Guds stjerner; jeg vil også sitte på sammenkomstens berg, lengst i nord; jeg vil stige opp over skyenes høyder; jeg vil bli lik den Høyeste. Men du skal styrtes ned til dødsriket, til gravens dypeste avgrunn. De som ser deg, skal stirre på deg og grunne over deg og si: Er dette den mann som fikk jorden til å skjelve, som rystet kongeriker? Jesaja 14:12–16.

Fem ganger forkynner Lucifer i sitt hjerte: «Jeg vil.» Satan, som en gang ble kalt «lysbæreren» (Lucifer), men som nå bare bærer mørke, er han «som fikk folkeslagene til å skjelve». Profetisk er han knyttet til «folkeslagene», for han er lederen for folkeslagenes onde sammensvergelse og kjøpmennenes sammenslutning, slik de er identifisert i Åpenbaringen kapittel sytten og atten.

«Konger og herskere og stattholdere har satt på seg antikrists merke, og de fremstilles som dragen som går bort for å føre krig mot de hellige—mot dem som holder Guds bud og har Jesu tro.» Testimonies to Ministers, 38.

Ved Kristi dåp steg Den Hellige Ånd ned, som et forbilde på tiden etter 11. september 2001. Etter sin dåp fristet Satan Kristus med tilbudet om å gi Kristus den makt Satan bruker til å herske over verdens riker; for ved Adams fall var Satan blitt herskeren over verdens riker.

Og djevelen tok ham med opp på et høyt fjell og viste ham alle verdens riker i et øyeblikk. Og djevelen sa til ham: All denne makt vil jeg gi deg, og herligheten av dem; for den er overgitt til meg, og jeg gir den til hvem jeg vil. Hvis du derfor vil tilbe meg, skal alt være ditt. Og Jesus

svarte og sa til ham: Vik bak meg, Satan! For det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene. Lukas 4:5–8.

To fremste kjennetegn ved det pavelige Roma (dyret) er hennes hor og den forgiftede «mat» og drikk hun deler ut.

Men jeg har noen få ting imot deg: at du tillater kvinnen Jesabel, hun som kaller seg selv en profetinne, å lære og å forføre mine tjenere til å drive hor og til å ete avgudsoffer. Åpenbaringen 2:14.

«Maten» og drikken hun byr fram, er hennes falske læresetninger.

«Den store synd som blir lagt Babylon til last, er at hun 'gav alle folkeslag å drikke av sin horeaktighets vredes vin'. Dette beruselsens beger, som hun rekker verden, representerer de falske læresetningene som hun har tatt imot som følge av sin ulovlige forbindelse med jordens store.» The Great Controversy, 388.

Dyret, katolisismen, forfører også verden ved sine trolldomskunster, noe som nok en gang er noe som inntas innvortes.

Og lyset fra en lampe skal aldri mer skinne i deg; og stemmen av brudgommen og av bruden skal aldri mer høres i deg. For dine kjøpmenn var jordens stormenn; for ved dine trolldomskunster ble alle folkeslag forført. Åpenbaringen 18:23.

Det greske ordet som er oversatt med «trolldom», er pharmakeia, som betyr medikamenter. Den gylne kalken i hennes hånd representerer ikke bare en kalk å drikke vin av, men også kalken hvor hennes magiske medisinske miksturer tilberedes og utdeles. I den moderne verden i dag blir disse magiske miksturene utdelt i sprøyter, ikke så mye i en kalk. Når Satan åpenbarer seg etter den snart kommende søndagsloven, vil han utføre helbredelsesmirakler. De miraklene som er knyttet til pavedømmets miksturer og falske læresetninger, ble fremstilt ved at Satan sa til Kristus at han skulle utføre et mirakel ved å gjøre steinen om til brød.

Den profetiske historien før og etter søndagsloven har de samme kjennetegnene. Dyrets bildes prøvetid for adventismen, som leder fram til søndagsloven i De forente stater, er et forbilde på Dyrets bildes prøvetid for hele verden. Dette er grunnen til at vi blir informert om at «den samme krisen vil komme over vårt folk i alle deler av verden».

De mirakler av sataniske helbredelser som Satan utfører etter søndagsloven, representerer de «trolldomskunster» i den såkalte medisinen som blir pådyttet gjennom historien som begynner den 11. september 2001. Jesus sa at «mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Guds ord.» Romas «føde» er tradisjoner og skikker som hun setter over Guds Ord.

«I de bevegelser som nå er i gang i De forente stater for å sikre statens støtte til kirkens institusjoner og ordninger, følger protestantene i papistenes fotspor. Ja, mer enn det, de åpner døren for at pavedømmet kan gjenvinne i det protestantiske Amerika det overherredømme som det har mistet i den gamle verden. Og det som gir denne bevegelsen større betydning, er det faktum at det viktigste målet som tilstrebes, er håndhevelsen av søndagshelligholdelse—en

skikk som har sitt opphav i Roma, og som hun gjør krav på som tegn på sin myndighet. Det er pavedømmets ånd—ånden av tilpasning til verdslige skikker, ærbødigheten for menneskelige tradisjoner over Guds bud—som gjennomsyrrer de protestantiske kirkene og leder dem videre til å utføre det samme arbeid med opphøyelse av søndagen som pavedømmet har gjort før dem.» *The Great Controversy*, 573.

Tradisjon og skikk er den læremessige «føde» som dyret setter i stedet for Guds Ord, for at det skal kunne opphøye sitt hedenske avgudereri.

«Hvordan den romerske kirke kan rense seg for anklagen om avgudsdyrkelse, kan vi ikke se. Det er sant at hun bekjenner å tilbe Gud gjennom disse bildene; slik gjorde også israelittene da de bøyde seg for gullkalven. Men Herrens vrede ble opptent mot dem, og mange ble drept. Gud erklærte dem for ugudelige avgudsdyrkere, og den samme beretning blir i dag oppført i himmelens bøker mot dem som tilber bilder av helgener og såkalte hellige menn.»

«Og dette er den religion som protestantene begynner å betrakte med så stor gunst, og som til sist vil bli forent med protestantismen. Denne foreningen vil imidlertid ikke bli tilveiebrakt ved en forandring i katolisismen; for Roma forandrer seg aldri. Hun gjør krav på ufeilbarlighet. Det er protestantismen som vil forandre seg. Dens antagelse av liberale ideer vil føre den dit at den kan rekke katolisismen hånden. 'Bibelen, Bibelen, er grunnvollen for vår tro,' var protestantenes rop på Luthers tid, mens katolikkene ropte: 'Fedrene, skikk, tradisjon.' Nå finner mange protestanter det vanskelig å bevise sine læresetninger ut fra Bibelen, og likevel har de ikke det moralske mot til å ta imot sannheten som innebærer et kors; derfor kommer de hurtig over på katolikkens grunn og anfører, idet de bruker de beste argumenter de har for å unnvike sannheten, fedrenes vitnesbyrd og menneskers skikker og bud. Ja, det nittende århundres protestanter nærmer seg hurtig katolikkene i sin vantrøst når det gjelder Skriftene. Men det er i dag like stor avgrunn mellom Roma og protestantismen til Luther, Cranmer, Ridley, Hooper og martyrenes edle hær som det var da disse menn avla den protest som gav dem navnet protestanter.»

«Kristus var en protestant. Han protesterte mot den formelle gudsdyrkelsen hos den jødiske nasjon, som forkastet Guds råd til sitt eget tap. Han sa til dem at de lærte menneskebud som læresetninger, og at de var skinnhellige og hyklere. Som kalkede graver var de vakre utenpå, men innvendig fulle av urenheter og fordervelse. Reformatorene kan spores tilbake til Kristus og apostlene. De trådte fram og skilte seg ut fra en religion av former og seremonier. Luther og hans etterfølgere oppfant ikke den reformerte religion. De tok den ganske enkelt imot slik den ble framstilt av Kristus og apostlene. Bibelen er gitt oss som en tilstrekkelig veileder; men paven og hans medarbeidere holder den borte fra folket som om den var en forbannelse, fordi den avslører deres påstander og refser deres avgudsdyrkelse.» *Review and Herald*, 1. juni 1886.

Helbredelsens mirakler, som danner grunnlaget for spiritualismen, er hennes levebrød.

«Mange søker å forklare åndelige manifestasjoner ved å tilskrive dem helt og holdent bedrageri og fingerferdighet fra mediets side. Men selv om det er sant at resultatene av knep ofte er blitt utgitt for å være ekte manifestasjoner, har det også forekommet tydelige fremvisninger av

overnaturlig makt. Den mystiske bankingen som moderne spiritualisme begynte med, var ikke resultatet av menneskelig knep eller list, men onde englers direkte verk, som derved innførte en av de mest vellykkede sjelødeleggende villfarelser. Mange vil bli fanget i snaren gjennom troen på at spiritualismen bare er et menneskelig bedrag; når de blir stilt ansikt til ansikt med manifestasjoner som de ikke kan annet enn å betrakte som overnaturlige, vil de bli bedratt og bli ledet til å godta dem som Guds store kraft.»

«Disse mennesker overser Skriftenes vitnesbyrd om de undere som Satan og hans redskaper utfører. Det var ved satanisk hjelp at faraos trollmenn ble satt i stand til å etterligne Guds verk. Paulus vitner om at før Kristi annet komme vil det finne sted lignende manifestasjoner av satanisk makt. Herrens komme skal forutgå av «Satans virksomhet med all kraft og tegn og løgnens undergjæringer, og med all urettferdighetens forførelse». 2 Tessaloniker 2:9,10. Og apostelen Johannes, som beskriver den mirakelgjørende kraft som skal åpenbares i de siste dager, erklærer: «Og det gjør store tegn, så det endog får ild til å falle ned fra himmelen på jorden for menneskenes øyne, og det forfører dem som bor på jorden ved de tegn som det ble gitt makt til å gjøre.» Åpenbaringen 13:13, 14. Her er det ikke bare forutsagt rene bedrag. Mennesker blir forført ved de mirakler som Satans redskaper har makt til å gjøre, ikke ved dem de bare later som de gjør.» The Great Controversy, 553.

De falske læresetningene som er bygget på skikker og tradisjoner, de spiritualistiske manifestasjoner av mirakler, den forfalskede medisinsk-industrielle industrien og sammenblandingen av kirkepolitikk med statskunst er alle kjennetegn på katolisismens dyr. Stolthet er et kjennetegn ved dragens makt. Formastelse er kjennetegnet på den falske profet i det frafalne protestantisme.

Og Jesus, full av Den Hellige Ånd, vendte tilbake fra Jordan og ble av Ånden ført ut i ørkenen, hvor han i førti dager ble fristet av djevelen. I de dager spiste han ingenting, og da de var til ende, ble han siden hungrig. Og djevelen sa til ham: Er du Guds Sønn, da byd denne stein at den blir til brød. Og Jesus svarte ham og sa: Det er skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Guds ord. Lukas 4:1–4.

Formodning er et substantiv som viser til handlingen eller tilfellet der man antar at noe er sant uten tilstrekkelig bevis eller dokumentasjon. Det innebærer å felle en dom eller trekke en konklusjon på grunnlag av ufullstendig eller utilstrekkelig informasjon. Formodning kan også innebære en viss grad av sikkerhet i ens antagelse, selv når den kanskje ikke er fullt ut berettiget.

Det frafalne protestantisme har antatt søndagen som Guds tilbedelsesdag uten noe bevis fra Guds Ord til støtte for denne feilaktige forestillingen, og de gjør dette samtidig som de med vitende vilje bekjenner at de er protestanter, hvis motto er «Guds Ord alene», eller som Martin Luther forkynte: «Sola Scriptura!» De velger å godta den på grunnlag av den romerske kirkes tradisjoner og skikker, eller kanskje ganske enkelt som en vedtatt arv fra sine fedre. Ved den tredje engels høye rop vil sannheten om at det absolutt ikke finnes noen begrunnelse i Bibelen for soldyrkelse, bli tydelig åpenbart, og da skal de som fortsetter i sin feilaktige formodning, motta dyrets merke.

«Hvis sannhetens lys er blitt framholdt for deg, slik at det åpenbarer sabbaten i det fjerde bud og viser at det ikke finnes noe grunnlag i Guds Ord for søndagshelligholdelse, og du likevel

holder fast ved den falske sabbaten og nekter å holde hellig den sabbaten som Gud kaller 'min hellige dag', da mottar du dyrets merke. Når skjer dette? — Når du adlyder påbudet som befaler deg å opphøre fra arbeid på søndag og tilbe Gud, samtidig som du vet at det ikke finnes ett ord i Bibelen som viser at søndag er noe annet enn en vanlig arbeidsdag, samtykker du i å motta dyrets merke og avslår Guds segl. Hvis vi mottar dette merket i våre panner eller i våre hender, må de dommene som er uttalt over de ulydige, falle på oss. Men den levende Guds segl blir satt på dem som samvittighetsfullt holder Herrens sabbat.» Review and Herald, 27. april 1911.

Den allment forståtte svakheten ved Det republikanske parti er deres villighet til å gå ut fra at deres politiske motstandere er redelige og ærlige, når fruktene av Det demokratiske parti tydelig åpenbarer at de er barn av løgnens far. Gang på gang og med stadig konsekvens tar republikanerne sine politiske motstandere på deres ord, når det om og om igjen er blitt vist dem at deres motstandere aldri holder sitt ord. De tillegger ærlige motiver til dem som gjentatte ganger ikke har vist noen rasjonell begrunnelse som kan støtte republikanernes feilaktige forestillinger om forventet ærlighet og integritet. Det er også sant at mange republikanere nekter å holde fast ved prinsippene for personlig økonomisk vinning, eller på grunn av skjulte umoralske forhold som gjør det lett å manipulere dem, men Det republikanske partis primære profetiske kjennetegn er formastelse.

Det er egenheten ved formastelse som profetisk kjennetegner frafalne protestanter, og som tillater dem å innbille seg at de har inntatt det høyere moralske og politiske standpunkt, når de i virkeligheten har frasagt seg sitt borgerlige ansvar under den tomme forventning at deres politiske motstandere vil holde sitt ord. Den svært vanlige definisjonen av galskap er å forsøke å gjøre den samme ting om og om igjen, mens man forventer et annet utfall, likevel hevder republikanerne at det er demokratene som er blitt smittet av galskap, slik det kommer til uttrykk i deres hat mot Trump.

Likevel blir republikanernes vanvidd gang på gang illustrert idet de går med på kompromisser, under den forutsetning at kompromiss er den lovgivende prosessens gjerning, mens deres politiske kompromisser, som de hevder er grunnlagt på prinsippet om «den lovgivende prosess», inngås med en gruppe som aldri inngår kompromiss. Demokratene gir bare etter i den politiske prosessen når de i fullt monn holdes tilbake av tallene mot dem. De har aldri lagt frem belegg for virkelig å arbeide for en mellomløsning innen den politiske prosessen. Republikanernes vanvidd består i deres gjentatte optimistiske forventninger til andre som er fullstendig uberettigede.

Det overveldende flertallet av dem som støtter Donald Trump, vil bevitne at den verste egenskapen ved Trump er hans villighet til å godta menn som støttespillere for hans dagsorden, når det tilgjengelige bevismaterialet viser at det var fullstendig formastelig av Trump å treffe det valget. Formastelse er det profetiske kjennetegnet på det frafalne protestantismen. Satan fristet Kristus ved å sitere Bibelen, men ved å gjøre det forvrengte Satan skriftstedet til en ugrunnet og ubibelsk prøve.

Og han førte ham til Jerusalem og satte ham på templets tinde og sa til ham: Dersom du er Guds Sønn, så kast deg ned herfra. For det er skrevet: Han skal gi sine engler befaling om deg,

så de skal bevare deg; og i sine hender skal de bære deg, så du ikke på noe tidspunkt skal støte din fot mot en stein. Og Jesus svarte og sa til ham: Det er sagt: Du skal ikke friste Herren din Gud. Lukas 4:9–12.

Ved den snart forestående søndagsloven vil det være protestantene i De forente stater som vil ta det bibelske påbud om å opphøre fra arbeid på sabbatsdagen og forvreng budet om å tilbe Gud på den syvendedags sabbat til et oppdiktet påbud om at det i virkeligheten er hedenskapets soldag mennesker er pålagt å tilbe på. De vil fordreie et bibelavsnitt til en uberettiget og ubibelsk prøve.

Vi vil fortsette denne studien i neste artikkel.

«Jeg så at dyret med de to horn hadde en drages munn, og at dets makt var i dets hode, og at dekretet ville gå ut av dets munn. Deretter så jeg skjøgenes mor; at moren ikke var døtrene, men adskilt fra dem og forskjellig fra dem. Hun har hatt sin dag, og den er forbi, og hennes døtre, de protestantiske sektene, var de neste som kom frem på scenen og utøvde det samme sinnelag som moren hadde da hun forfulgte de hellige. Jeg så at etter som moren har vært avtagende i makt, hadde døtrene vært voksende, og snart vil de utøve den makt som en gang ble utøvd av moren.»

«Jeg så at den navnkristne kirke og navnkristne adventister, lik Judas, ville forråde oss til katolikkene for å oppnå deres innflytelse til å komme imot sannheten. De hellige vil da være et ubemerket folk, lite kjent av katolikkene; men kirkene og de navnkristne adventistene som kjenner til vår tro og våre skikker (for de hatet oss på grunn av sabbaten, fordi de ikke kunne gjendrive den), vil forråde de hellige og angi dem til katolikkene som dem som ringeakter folkets institusjoner; det vil si at de holder sabbaten og ringeakter søndagen.

«Deretter vil katolikkene by protestantene å gå frem og utstede et dekret om at alle som ikke vil holde ukens første dag i stedet for den sjuende dagen, skal drepes. Og katolikkene, hvis antall er stort, vil stille seg på protestantenes side. Katolikkene vil gi sin makt til dyrets bilde. Og protestantene vil arbeide slik deres mor arbeidet før dem for å ødelegge de hellige. Men før deres dekret får eller bærer frukt, skal de hellige bli befridd ved Guds røst.» Spalding and Magan, 1, 2.